

Zamyslenia na týždeň po Nedeli Deviatnik 12. 2.

Nedeľa 12. februára 2017 – Nedeľa Deviatnik (Septuagesima)

Piesne: ES č. 343, 628

Text: Jer 9, 22 – 23

„Takto vraví Hospodin: Nechváľ sa, múdry, svojou múdrosťou! Nechváľ sa, silák, svojou silou! Nechváľ sa, boháč, svojím bohatstvom! Ale kto sa chváli, nech sa chváli tým, že je rozumný a že mňa pozná, že ja, Hospodin, preukazujem milosť, právo a spravodlivosť na zemi, lebo v týchto veciach mám záľubu – znie výrok Hospodinov.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Každý človek sa rád sem-tam niečím pochváli. Niekedy je to ručná práca, inokedy pekne upravená záhradka, dieťa sa rado pochváli kresbou alebo iným vlastným výtvorom. Čím sa zvykneš pochváliť iným ľuďom ty? Alebo čo považuješ na sebe ako hodné pozornosti a chvály? Nieкто si potrpí na dosiahnutom vzdelaní, iný rád prezentuje svoje športové výkony a mnohí sa radi pochvália svojím domom, autom, firmou či iným majetkom. Slová, ktorými nás Pán Boh oslovuje cez proroka Jeremiáša, nám však hovoria, že toto nie sú tie pravé hodnoty, ktoré sú hodné našej chvály. Ak sa chceme chváliť, má to byť radosť a poznanie, že živý Boh, ktorý sa nám prihovril v Pánovi Ježišovi Kristovi, našiel v nás záľubenie, prejavil nám svoju milosť a uznal nás hodných spoznať vieru, nádej a lásku. Aj apoštol Pavel, ktorý od onoho zjavenia pri Damasku mal ešte viacero takýchto skúseností, nepokladá za potrebné ich osobitne rozoberať, ale hovorí, že ak sa má chváliť, chce sa chváliť slabosťami: „*Najradšej sa teda budem chváliť slabosťami, aby prebývala vo mne moc Kristova. Preto mám záľubenie v slabostiach, pohaneniach, súženiach, prenasledovaniach, v úzkostiach pre Krista; lebo práve keď som slabý, som mocný.*“ (2K 12, 9 – 10) Tam, kde pretláčame do popredia svoje ja, tam automaticky rastie sebeckosť a pýcha. A vieme, že „*Boh sa pyšným protiví, ale pokorným dáva milosť*“ (1Pt 5, 5). Preto radšej vyznávajme a žime to, čo vyznával a naplňal Ján Krstiteľ: „*On (Ježiš) musí rásť, a ja sa umenšovať.*“ (J 3, 30). Amen.

Modlitba:

Pane, Ty vidíš, ako často vo mne víťazí moje ja, a tak zostáva málo miesta pre Teba. Rád sa chválím hodnotami a vecami, ktoré sa ľahko a rýchlo pomínú, a zabúdam na tie, ktoré pretrvávajú až do večnosti. Prosím, odpusti mi tento postoj a uč ma pravej múdrosti, ktorá pochádza zhora, od Teba. Uč ma, prosím, preukazovať milosť, právo a spravodlivosť – hodnoty, v ktorých máš záľubu – všetkým okolo, aby som bol svetlom a soľou tomuto svetu. Kiež som i ja nádobou, ktorú si použiješ na nesenie svojho svetla tam, kde je to potrebné. Amen.

Mgr. Radomír Vařák, zborový farár v CZ ECAV Stará Turá